

N:o 20.

Af herr **G. Eriksson** i Mörviken, om ändrad lydelse af § 2 i lagen angående lindring i rustnings- och roteringsbesvären.

Med anledning af vid innevarande års lagtima riksdag i ämnet väckta motioner erinrade statsutskottet i sitt under n:o 41 afgifna utlåtande i anledning af förslag om ändring i lagen angående lindring i rustnings- och roteringsbesvären, hurusom statsutskottet år 1891 uttalat den meningen, att ehuruval vid förslagen om skattefrågornas lösning städse förutsatts, att nedsättning i grundskatterna skulle betinga motsvarande lindring i rustnings- och roteringsbesvären, de rustnings- och roteringskyldige i sjelfva verket icke erhållit samma lindring, som kommit grundskattegifvare till del, enär till följd af prisförhöjningar och i öfrigt svårigheten att exakt värdera rustnings- och roteringsprestationerna, de vid den nu gällande uppskattningen åsatta värdena stundom måste anses väl låga, och i enlighet med denna åsigt hade utskottet tillstyrkt en hvar tionde år förnyad värdering af prestationerna för hvarje rusthåll och rote efter utredning af en nämnd, så sammansatt, att de olika intressena der blefve tillgodosedda.

Utskottet framhöll vidare, dels att hvarje värderingsnämnds uppdrag i regeln torde böra omfatta ett regementes eller corps' område, dels att nämnden synes böra bestå af fem ledamöter, nemligen två, förordnade af Kongl. Maj:ts befallningshafvande, två, valde af områdets rust- eller rotehållare, hvilka effektivt utgöra rust- eller roteringsbesvären, samt en utsedd af landstinget, hvarjemte ett motsvarande antal suppleanter torde böra i enahanda ordning tillsättas. Valet af uppskattningsnämndens ledamöter, hvilket, hvad beträffar dem, som böra utses af rust- eller rotehållarne, torde böra anställas genom Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg, anser utskottet böra förrättas under

det år, som närmast föregår uppskattningsperiodens ingång. Öfver uppskattningarna böra särskilda längder upprättas; och torde dessa, efter det vederbörande landsting beredts tillfälle att deröfver yttra sig, böra genom Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg insändas till Kongl. Maj:t, som här efter lär komma att bestämma prestationernas värde, hvarefter ersättningarna skola efter de sålunda bestämda värdena utgå.

Med afseende å lämpligheten af en periodvis återkommande uppskattning af ifrågavarande besvär och med hänsyn till den långa tid, som förflutit sedan den nu tillämpade uppskattningen egde rum, synes en förnyad uppskattning böra ske redan år 1894 och derefter hvart tionde år.

Föreskrifter om en sådan förnyad uppskattning af rustnings- och roteringsbesvären böra naturligen intagas i lagen angående lindring i berörda besvär.

Jag får därför hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att § 2 i lagen den 5 juni 1885 angående lindring i rustnings- och roteringsbesvären må erhålla följande förändrade lydelse:

Vid uppskattning af rustnings- och roteringsbesvären för de i § 1 angifna ändamål skola för tiden intill år 1895 prestationerna för hvarje rusthåll och rote bestämmas regements- och corpsvis till nedan nämnda värden:

Smålands grenadierbataljon 180:—

År 1894 och derefter hvart tionde år, hvarje gång för de närmast följande tio åren, bestämmas prestationernas värde af Kongl. Maj:t efter utredning af en nämnd, så sammansatt, att de olika intressena der blifva tillgodosedda, och efter inhemtande af vederbörande landstings yttrande öfver nämndens utredning.

Om remiss till särskilda utskottet anhålles.

Stockholm den 27 oktober 1892.

Gunnar Eriksson.

Mörviken.